

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 285/2026-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B2-3T/38/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-3T/38/2020 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 3T/38/2020) v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 225/2024-30 z 11. júna 2024. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v napadnutom trestnom konaní mestského súdu ako poškodená. Trestné stíhanie vo veci bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté 17. októbra 2017, a to pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Prípravné konanie bolo ukončené 26. marca 2020 podaním obžaloby na obvineného a súdne konanie prebiehalo najprv na okresnom súde pod sp. zn. 3T/38/2020, po súdnej reforme prebieha na mestskom súde pod sp. zn. B2-3T/38/2020.

3. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 225/2024-30 z 11. júna 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. júna 2024, vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur a náhradu trov konania.

4. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 6. mája 2026 bol vyhlásený rozsudok, ktorý sa v súčasnosti písomne vyhotovuje.

5. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu, teda od 18. júna 2024. Sťažovateľka zrekapitulovala priebeh napadnutého konania, ktoré nie je ani po 1 roku a 10 mesiacoch od právoplatnosti nálezú ústavného súdu právoplatne skončené. Mestský súd podľa jej názoru neefektívne a nesústreďene určuje termíny hlavného pojednávania, pričom nejde o skutkovo ani právne náročné konanie, ktoré patrí do bežnej rozhodovacej agendy súdnictva. Sťažovateľka je toho názoru, že ona svojím správaním neprispela k zbytočným prietahom v napadnutom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) a čl. 47 ods. 2 charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 225/2024, teda od 18. júna 2024.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože v ich obsahu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. V trestných veciach k nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu o vine, resp. nevine obžalovaného a na tento výrok nadväzujúcimi ďalšími výrokmi nastoľujúcimi práva a povinnosti.

8. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť aj v trestnom konaní taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty strán (napr. III. ÚS 233/2021, IV. ÚS 180/2023). Táto povinnosť súdu je implicitne obsiahnutá aj v § 1 a § 2 ods. 7 Trestného poriadku. Podľa § 247 ods. 5 Trestného poriadku pri nariadení hlavného pojednávania urobí predseda senátu všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie jeho riadneho priebehu a na to, aby vec bolo možné prejednať a rozhodnúť bez jej odročenia.

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

10. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci ústavný súd poukazuje na svoje právne závery uvedené v predošlom náleze, keďže sú plne aplikovateľné aj pri rozhodovaní o aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (pozri nález sp. zn. IV. ÚS 225/2024).

11. Ústavný súd posúdil aj správanie sťažovateľky v rozhodnom období od 18. júna 2024 a konštatuje, že jej správanie, resp. jej procesná aktivita nemali osobitný vplyv na dĺžku napadnutého konania v posudzovanom období.

12. Ústavný súd pri posudzovaní postupu mestského súdu konštatuje, že samotný časový úsek od právoplatnosti predošlého nálezu (1 rok a 11 mesiacov) naznačuje existenciu možnosti opätovne vysloviť porušenie práv sťažovateľky zbytočnými priet'ahmi, takýto záver však je vyvrátený po dôslednom rozbere procesných úkonov súdu v rozhodnom období. Mestský súd v posudzovanom období vykonal 9 hlavných pojednávaní (17. 10. 2024, 19. 11. 2024, 5. 3. 2025, 11. 6. 2025, 24. 9. 2025, 13. 11. 2025, 26. 2. 2026, 30. 4. 2026 a 6. 5. 2026), pričom na poslednom z nich (6. 5. 2026) vyhlásil rozsudok, ktorý sa v súčasnosti písomne vyhotovuje. Priebeh konania tak nenásvedčuje neefektívnosti postupu mestského súdu, ako to prezentuje sťažovateľka v ústavnej sťažnosti.

13. Ústavný súd v postupe mestského súdu v posudzovanom období nevidel objektívnu existenciu zbytočných priet'ahov zo strany mestského súdu, ktoré by odôvodňovali opätovné vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavnú sťažnosť v uvedených častiach pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. Sťažovateľka v dôsledku zbytočných priet'ahov mestského súdu namieta aj porušenie čl. 47 ods. 2 charty. S ohľadom na argumentačné prepojenie obsahových častí ústavnej sťažnosti pri absencii porušenia základných práv zaručených podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohlo dôjsť ani k porušeniu označeného článku charty, preto aj túto časť ústavnej sťažnosti bolo potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu